

Nuuk, 12.09.2013

I henhold til § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1) Der må i henhold til § 15 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 28 af 17. september 1993 om bortskaffelse af affald ikke "henstilles eller henkastes nogen form for affald på privat eller offentligt område".

Omfatter dette forbud også cigaretskod?

- 2) Kommunerne har i henhold til § 17, stk. 4, i samme bekendtgørelse pligt til at opsætte affaldsspande og affaldscontainere på offentlige områder indenfor by- og bygdeområder.

Ikke alle er dog trygge ved at benytte almindelige affaldsspande til cigaretskod, på grund af risikoen for at der opstår brand, hvis det ikke er lykkedes at slukke skoddet helt.

Af samme grund er det det i § 3, stk. 2, Inatsisartutlov nr. 15 af 26. maj 2010 om forbud mod rygning fastsat, at der i en udendørs rygefacilitet (det vil sige i ryge-skure m.v.) skal være opstillet lukkede beholdere til cigaretskod. Et tilsvarende krav gælder imidlertid ikke for åbne pladser, fortorve og andre områder, hvor kommunerne har pligt til at opsætte affaldsspande.

Vil Naalakkersuisut overveje at udvide bestemmelsen i bekendtgørelsens § 17, stk. 4, til også at omfatte lukkede beholdere til cigaretskod?

- 3) Påtænker Naalakkersuisut at lave en kampagne rettet mod en holdningsændring hvad angår renholdelse af naturen?

(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det er ikke et kønt syn, med de mange skodder der ligger på gaden, ude i naturen, busstoppesteder, ja næsten overalt hvor man færdes. Det er heller ikke rart at tænke på, at små børn i et ubevogtet øjeblik kan samle et skod op og putte det i munden. Eller på hvor lang tid der går, før naturen har nedbrudt skoddet fra en filtercigaret: Mellem 1 og 5 år.

I 2010 indsamlede borgerne i Upernavik på blot 2 timer mere end 48 kilo cigaretskodder. I Ilulissat blev det til 70 kilo på under tre timer. Jeg ved, at der også i andre af vore byer har været afholdt tilsvarende oprydningsarrangementer.

Sådanne initiativer fortjener anerkendelse – ikke kun for at forskønne de områder, vi lever i, men også for at sætte fokus på et efterhånden stort affaldsproblem.

Derfor sætter jeg spørgsmålstegn ved om de lovgivningsmæssige rammer er gode nok, og om der skal skærpe regler til, før vi som samfund ændrer holdning til beskyttelse af vores natur. Det er et fælles ansvar, som efter min mening bør støttes af et regelsæt der afspejler samfundets holdning til emnet.

Mine spørgsmål bedes besvaret indenfor 10 arbejdsdage.